

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او خپرونکو څخه دی چې زیاتې لیکنې او خپرنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سویدی او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېني ودرؤ او پرېنږدو چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنمنا دې زموږ د ادبي او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون خپرونکی، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاري تحقیق، څېړنه، ژباړې او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کېني د احساس پیداسویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړپسې یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او خپرنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنګ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېني یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېني یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېني ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کېني قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې دناسوت را

رشتنوالی پر زړې د ملکوت را

چې ارواه مې ستا د بنکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبـــــــــــــــــــــروت را

په پورته بیتو کېني د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو ترکیمو وروسته راغلي دی ردیف بلل کېږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او خپرونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېني ادبي صنعتونه دورایه څرګند یري مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــی پر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط

اي پروردگاره!

((ما مه پرېږده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو د کلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د یو انونه د لوی څښتن په مناجات راپیل کړي دي چي
د ځینو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحیم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا امیده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحمید مومند

الهی د محبت سوز و گدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عیش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فریاد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړیم

یار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره دپاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اودپاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده اوددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق اداکړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکي دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه د فرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي د درنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلونا زینو لیکنو باندي ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په ياران نه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه د قاضي رسا فتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامش هوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنگې پري
دي جو نگره کي ملنگ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارى رنگين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبنـکلو مېلمنـه وي
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم وسـاتني دبشـرتـه
پـه دریـاب کـي حـوصلـه دیـوه حـوت را

قرانمـل دي سـردروږوړي بنـدگی کـي
بنـه نجـات دشـیطانی لـه عنکـبوت را

خدایه ! ستا خوبنسی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بېرې راز مې پرفکر او پرمست را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا مبی اس توکن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست د قران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالـب زړـگي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسې کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ایاتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سړی سُراخ را

خداييه ! زړه مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دـي وـي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـړه پـه کـار د مـو مـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـو ي پـشـان د مـرچ را

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـړه
چـي مـي بـل خـو رـي تـوان طـا قـت مـي د خـپـل غـچ را

بند پر بند مـي ستا د در په خاکروب ناز که
قرانمل زړه ته بـا و ر د مـي نـي وچ را

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را
په ټولې دصلاخاؤ چابک هوډ را

دببې دردو ، دببې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ټي ددرياب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپر لاره دلته ون دمدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مـي شررا

چي ساحل دبندي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزررا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع خوږ را
په نصيب کي د سلفو مي روغ بوږ را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجز ته رحمتونه لپر لپر را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ دچ وپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنو پړ واز را
دې پړ واز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خو ږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ ږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبندهگی کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کی
رانه لیری دخناس دتسرس وسواس را

سترگی کښته په حیا ستا په شکران کی
دغفران زیری له وراپه خخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وری
دی دنیا کی له همغو نه ایاس را

پل پرپل می دجانان دقدمو کپری
قرانمل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان دلاس وانن را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ لہ اورتونو نومئی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکئی مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دس لفو دمریو
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پھ خدا یہ
قرانمل یم پھ شکران می زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياطا را
په تعمير کي دارکانو زړه محطاطا را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو وپررباطا را

يم روان زه بې تونې د مرگ وځولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقاتا را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مي صراطا را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پرافراطا را

خدايه! حق دين مي مدام محفـوظ را
ددين چارو کي تعميل دوام محفـوظ را

ستا ددين پر صراط پل مي پورته کړي
وعاجزه ته مقصد مرام محفـوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه مي وجود مقام محفـوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تل وويم
د قران په ملگري مي کام محفـوظ را

بپله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته دمطلب و ب صيام محفـوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطـلاع را

را په برخه كـږي بريـاوـي دنـځـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شـعاع را

چي سر كـښـږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداـع را

په مطاف كـي د كـعبـي مـي پـښـې تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـږـلو يـي مـتـاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رڻبتيا ويو گوي او
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لوييه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېر پوه پر کفره

چي رتلي وي مدام مې ليه وجوده
اماره نفس مې مايوسه په غف غفراه

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعراه

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفره

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل خل سي
پر داغه سي کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کرمه
شرمېدلي سي غمازلکه زندق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مي زبرـه واڪ را

چي سـينه مي پـه ذڪـرو نو سـتا تـوده وي
داسـي تـوان دـشـكرانـي دـكرنـي واڪ را

دجـليل پـه روي جـليل ربه غـفران كـره
سـتاددين پردبنـه من هـر وختـي تـا پاڪ را

چي دسـتونزو منـه كي ژونـد پـه حوصـيله كـرم
ددريـاب پـه تل كي ژونـد مي دسـماڪ را

چي پـه مغزكي مي تـا كلي خـاي اشـغال كا
قـران مـل تـه دقـران نـصـوص بنـه پاڪ را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عته غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخواه او لاس را ټول پریوکه ټول سې
یو ټاټوبې مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک موبې موجوده او رکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ داو لسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنتون په نښان درومي
درش تيا لپندي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رونا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسپرو را

عقاید مې منزه لاه غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکپرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص لاه تزلزل او اندېښنورا

دخسپس ابلپس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خولاه گویا پاه گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مي رضا پر فکر و رای را

دمسلم امت پدي حساس پراو کي
دعلم پورته کېدو ته تـوان همای را

چي لاريون مي دهدف پر حيف ولاړ نسي
دغماز ورتېدو ته هـوی و هـای را

سرمي جار ستا تر ازل ابد مالکـه
خاتمه مي پرايمان دژوندون پای را

پر شتي د سوال جواب چي سي خوشـحاله
اسـاني وقرانمل تل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړې: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**